

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Piotr Mirek

Protokolant Emilia Bieńczak

w sprawie **M. M.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 marca 2024 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie

z dnia 25 kwietnia 2023 r., sygn. akt IV K 11/23,

**uchyła zaskarżony wyrok łączny w części obejmującej jego pkt
I i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania
Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Woli w Warszawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie w dniu 25 kwietnia 2023 r., wydał wobec skazanego M. M. wyrok łączny, sygn. akt IV K 11/23. W części wstępnej wyroku opisał 11 wyroków będących przedmiotem procedowania, w tym:

- w pkt 9. wyrok nakazowy wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie w dniu 4 września 2018 r., sygn. akt IV K 566/18, skazujący M. M. za czyn z art. 158 § 1 k.k. popełniony 31 marca 2018 r. na karę roku i 9 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, którą postanowieniem wymienionego Sądu z dnia 19 stycznia 2021 r. zamieniono na zastępczą karę 302 dni pozbawienia wolności;

- w pkt 11. wyrok wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie w dniu 18 marca 2020 r., sygn. akt IV K 966/18, skazujący M. M. za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony 9 grudnia 2018 r. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 3 lat oraz karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych grzywny, z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych. Wyrok ten został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 września 2020 r., sygn. akt X Ka 446/20, w ten sposób, że usunięto z niego stwierdzenie mówiące, iż czyn stanowi wypadek mniejszej wagi, z podstawy prawnej skazania wyeliminowano art. 283 k.k., zaś na podstawie art. 280 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności. Uchylono też orzeczenie o karze grzywny oraz rozstrzygnięcia Sądu meriti związane z pierwotnym warunkowym zawieszeniem wykonania kary.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że opis wyroku zawarty w pkt 11. jest wadliwy, bowiem nie zawiera wzmianki, iż Sąd odwoławczy instancji wymierzył M. M. karę 2 lat pozbawienia wolności, co sugerowało, że aktualna pozostaje kara pozbawienia wolności orzeczona przez Sąd I instancji.

W części dyspozytywnej wyroku łącznego Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 87 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 23 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt 9. oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt 11. i wymierzył skazanemu M. M. karę łączną „roku i 6 (sześciu - w oryginale brak wskazania, że chodzi o miesiące - uw. SN) pozbawienia wolności (pkt I wyroku). Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres od 9 grudnia 2018 r. godz. 8:40 do 17 grudnia 2018 r. godz. 08:40 (pkt II), a na podstawie art. 572 k.p.k.

umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie, pozostawiając wyroki do odrębnego wykonania (pkt III).

Wyrok ten został zaskarżony apelacją przez obrońcę skazanego, jednakże z uwagi na jej faktyczny kierunek Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 3 listopada 2023 r., sygn. akt IX Ka 1076/23, pozostawił ją bez rozpoznania. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 11 listopada 2023 r., w tej dacie prawomocność uzyskał również wyrok łączny.

Kasację od opisanego wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie w dniu 25 kwietnia 2023 r., sygn. akt IV K 11/23, wniósł Prokurator Generalny. Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięcia przyjętego w pkt I, w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej, na niekorzyść skazanego M. M. Zarzucił: „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego - art. 410 k.p.k., skutkujące rażąco obrazą prawa materialnego - art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r.), do której doszło w następstwie błędnego przyjęcia, że na mocy wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 18 marca 2020 r. o sygn. akt IV K 966/18, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 września 2020 r. o sygn. akt X Ka 446/20, objętego wyrokiem łącznym, wymierzona została wobec M. M. kara 1 roku pozbawienia wolności mimo, że z ujawnionych w toku rozprawy dokumentów wynikało, że faktyczny wymiar tej kary wynosił 2 lata pozbawienia wolności, co skutkowało orzeczeniem wobec ww. skazanego kary łącznej w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a zatem poniżej ustawowo określonej granicy”.

Podnosząc ten zarzut, Autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Woli w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, co dawało podstawę do uwzględnienia jej w całości w trybie art. 535 § 5 k.p.k., tj. na posiedzeniu bez udziału stron.

Ma rację Prokurator Generalny, że zaskarżony wyrok łączny został wydany z rażącym naruszeniem przepisów prawa, wskazanych w zarzucie kasacji. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r., orzekając

co do kary łącznej, sąd mógł ją wymierzyć w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Przepisu tego nie respektował Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie, skoro wyrokiem łącznym połączył dwie wymierzone M. M. kary, w tym karę 2 lat pozbawienia wolności, a orzekł karę łączną „roku i 6” (wypada przyjąć, że miesięcy) pozbawienia wolności, zatem poniższej połączonej kary jednostkowej, wymierzonej skazanemu przez Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 10 września 2020 r. w sprawie o sygn. X Ka 446/20. U podłoża tego rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku uchybienia leżało rażące naruszenie art. 410 k.p.k., polegające na tym, że podstawą wyroku łącznego orzeczonego wobec M. M. uczyniono nie faktycznie wydany wobec niego wyrok, który wraz z innymi dokumentami został wszak ujawniony z chwilą zamknięcia przewodu sądowego, co odnotowano w protokole rozprawy (k. 303 akt sprawy), ale wyrok o treści nieprawidłowo przytoczonej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy zgodnie z wnioskiem kasacji uchylił przedmiotowy wyrok łączny w wadliwej, zaskarżonej części i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi, który wyda prawidłowe orzeczenie.

[J.J.]

[ał]

Michał Laskowski Zbigniew Puskarski Piotr Mirek